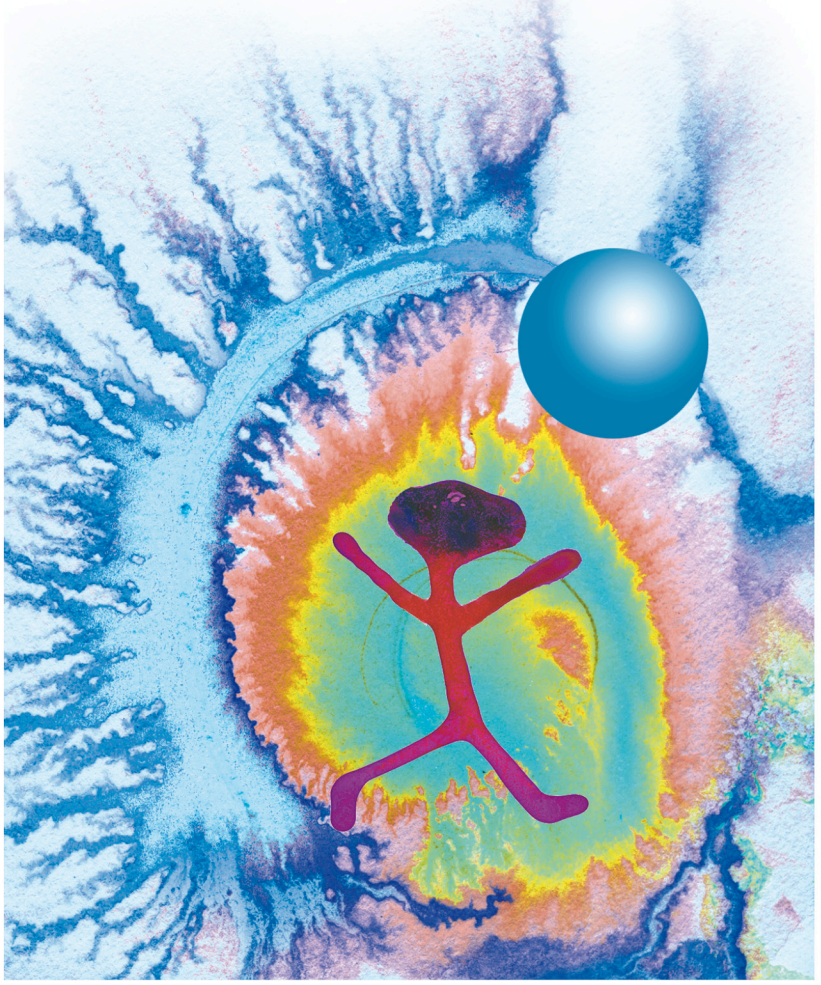

AYLA INAROĐLU

Denize Doğru

DENiZE DOĞRU

Ayla ınaroglu

© 2009, Uçanbalık • Cumhuriyet Bulvarı No: 302/104 35220 Alsancak - İZMİR

Yazar: Ayla Çınaroğlu

Resimleyen ve Tasarlayan: Ayla Çınaroğlu

Yayın Yönetmeni: İlke Aykanat Çam

Baskı ve Cilt: Ertem Matbaa • 0 312 284 18 14

Birinci Basım: Mayıs 2009 (2000 adet)

İkinci Basım: Nisan 2011 (3000 adet)

ISBN: 978 - 975 - 587 - 156 - 1

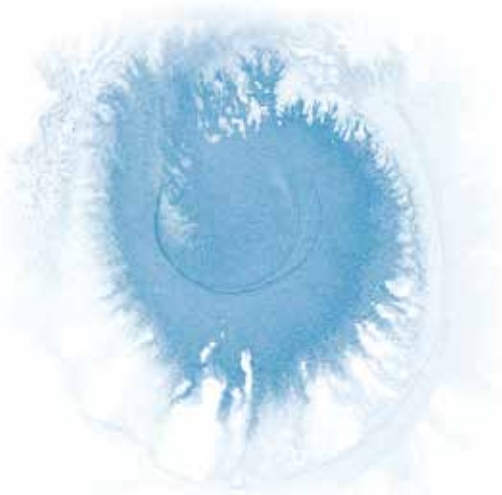
Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.ucanbalik.com.tr

DENiZE DOĞRU

Ayla ınaroglu

Yol uzun, yük ağır...

Halil Dayı yorgun argın,
torbasında bir paket tuz, üç kilo toz şeker,
bir şişe zeytinyağı, üç beş zorunlu gereç
eve dönüyordu akşam çökerken, pazardan.

Tam eski tahta köprüden geçerken
alacakaranlıkta parıldayan
deniz topunu gördü dere kıyısında.

“Dur hele, o da ne?”

Ooo, ne güzel top bu böyle!

Renkli, parlak, hem de hafif, kuş gibi.”

Bir sevindi Halil Dayı, bir sevindi ki...

Yoksulluk ayıp değil,

cancağızı, küçük kızı; Esması vardı aklında.

Kasabadan küçücük bir şey olsun alamamıştı ona.

“Esmâ, Esmâ, bak ne getirdim sana.”
Esmâ da sevinmez mi? Sevinir elbet!
Koşup atlamak istemez mi babasının boynuna?
İster, ister ama, Esmâ koşamaz ki.
Esmâ yürüyemez, duramaz ayakta.
Uzun yıllardır Esmâ'nın ayakları hasta...
Çakılı gibi yatar durur, çakılı gibi oturur
günler, geceler boyu yatakta.

Sevgiyle kucakladı deniz topunu Esmâ.
Bizim deniz topu da öylesine sevecen, duyarlı,
görür görmez anladı;
Esmâ'yla özdeşti yazgıları, duyguları.
İkisi de istençleriyle gidemezlerdi diledikleri yere.
İkisinin de özlemleri düşlerinde,
umuttan yoksun, beklemede...

Duyuramasa da deniz topu
seslendi kendi diliyle:
“Güzel Esmâ, haydi gözlerin gülsün,
bak, ben geldim sana.
Düşlerimde yok artık kumlar, denizler.
Benimle sen oyna, yeter.
Al beni, o güzel ellerinle at, tut, gül, oyna.
Kendimi adıyorum şimdi senin mutluluğuna.”

Bir umutsuzluk, mutluluğa dönüşebilirdi ancak
bir başka mutsuzluğa sevinç katarak.

Esmâ güldü,

deniz topu güldü,

sarmaş dolaş oldular.

Sonra topu havaya attı Esmâ, havada tuttu.

Gene attı, gene tuttu, gene attı...

Ama tutamadı bu kez,

yuvarlandı gitti top, Esmâ ardından baktı.

Anası, babası koşup geldiler, verdiler ya eline topu,

Esmâ bir hoş oldu.

Uyanır gibi bir tatlı düştün

sarıldı kaldı topa, atamadı bir daha.

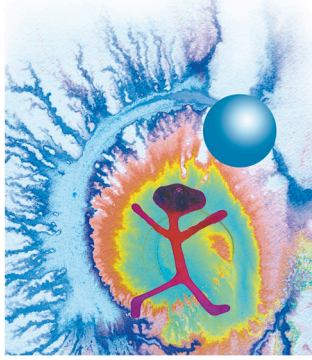
Sonra usulca deniz topunun hava tıpasını açtı.
Sessiz bir çığlık, bir fisıltı odada döndü dolaştı:
“Esmâ, neden söndürdün beni?
Keşke konuşabilseydik seninle,
anlayabilseydik birbirimizi.
İşte, verdiğim son solukla
bilincim yitip gidiyor.
Dilerim bir gün yeniden şişirirsin,
bana yeniden can verirsin;
yeniden diriltirsin...”

Verdiği son solukta,
aldığı ilk solukla başlayan
kısacık yaşamı geçti düşleminden deniz topunun.
Sonra bilincini yitirdi usulca, yavaş yavaş...

Ayla Çınaroğlu'nun bu şiirsel öyküsünde bir deniz topunun peşinden giderek yürüme engelli Esmâ'nın dünyasına giriyoruz. Bu umut dolu bir öykü; çünkü Esmâ'nın engeli ona engel olmuyor bu öyküde. Esmâ içindeki güçle ve çevresinin de desteğiyle yaşama katılıyor; ona sıkıca, coşkuyla sarılıyor.

Bu öyküde Ayla Çınaroğlu bize çoğu kez unuttuğumuz, çok önemli bir şeyi hatırlatıyor: "Bedenlerde, beyinlerde, yüreklerde, görünen, görünmeyen, sayısız engelle kuşatılmıştır insan, engellerle kuşatılmıştır yaşam. Bu engelleri aşabilmenin yolu, mantığı kuşatan engellerden kurtulmakla başlar." İşte Esmâ da böyle aşıyor engelleri; özgürleşiyor, öykünün sonunda denize doğru esen rüzgâr gibi.

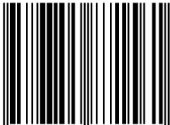
OKUMAYI SEVİYORUM DİZİSİ

DENİZE DOĞRU

9+

ISBN 978-975-587-156-1

9 789755 871561

www.ucanbalik.com.tr